

Špikopāts

ŠAJĀ NUMURĀ

Pasaules koru olimpiāde	2-5
Gājiens – “Gribu iet uz bibliotēku”	6
Brēmene 2014	7
Skolotāji-darba jubilāri	8
Skolotāji– dzīves jubilāri	9
Skolotāju diena	10
Interesu izglītība skolā	11-12

Skolēnu Padomei jauna priekšsēdētāja

Sveiki!

Mani sauc Elīna Sargune, un šajā mācību gadā būšu Skolēnu padomes prezidente. Mani ievēlēja ar 2 balsu pārsvaru pār otru kandidāti Aneti Ļaksu. Kopā bijām 3 kandidāti, starp kuriem notika karsta cīņa. Tika izklāstītas daudzas jaudīgas un lieliskas idejas, kuras Skolēnu padome noteikti īstenos, kā piemēram, brīvprātīgo grupas, kas varēs palīdzēt padomei dažādos darbos. Šogad esmu plānojusi tikpat aktīvi organizēt skolas un padomes dzīvi kā līdz šim.

Esmu priecīga, ka kļuvi par prezidenti un ka man ir iespēja parādīt sevi no tās labākās puses, kā arī sevi šādā veidā pilnveidot.

Uz sadarbību!

Elīna Sargune

Špikopātam jauna galvenā redaktore!

Hei, hei, hei! Jauns mācību gads, jaunas apņemšanās.

Mani sauc **Anete Ļaksa**, un mācos 11.klasē. Esmu sabiedriska un aktīvi iesaistos katrā skolas pasākumā, kā arī Skolēnu padomes dzīvē. Ar lielu prieku uzņēmos arī šo godpilno amatu, par kuru biju domājusi jau ilgāku laiku. Kā saka – vajag tikai gribēt!

Cik jauki pavadīta vasara! Burvīgas atmiņas, vai ne? Bet ne visiem tās saistās ar sauļošanos, plunčāšanos un vienkārši atpūtu no skolas. Kamēr liela daļa skolēnu atpūtās, Jelgavas 4.vidusskolas Bērnu kora un “Spīgo” dalībnieki čakli jūlijā gatavojās 8. Pasaules koru olimpiādei!

Protams, no sākuma jau nebija viegli pierast pie jaunā ikdienas režīma, kad katru rītu uz pāris stundām atkal vajadzēja mācīties, bet ar laiku pie tā pieradām un pat mēģinājām ar prieku.

Un tā arī ļoti ātri pienāca pati Pasaules koru olimpiāde! Bijām uztraukti, jo tomēr nesen izveidotajam Bērnu korim, tā bija pirmā starptautiskā olimpiāde, bet, mūsaprāt, nodziedājām labi un

sajūtas bija vēl labākas.

Kad pienāca apbalvošanas ceremonija, bijām ļoti uztraukti. Un galvās pat neiešāvēs doma, ka mazais latviešu korītis varētu apsteigt Ķīnas, Igaunijas un Krievijas korus. Visu ceremoniju bijām sadevušies rokās un jau runājām par to, lai kāda arī vieta būtu, būsim laimīgi. Un tad gaidījām, kad parādīsies mūsu kora nosaukums uz Arēnas ekrāniem, bet sagaidījām ko nedaudz citādāku - lielo uzrakstu "Čempioni"! Un no tā brīža visus pārņēma eiforija. **Mēs uzvarējām!** Apsteidzām vairāk nekā 20 pasaules labākos korus! Un, protams, vēl joprojām esam laimīgi, ka piedalījāmies un nesām Latvijas un Jelgavas vārdu pasaulē!

Emīlija Pavlovska

Šogad notika 8. Pasaules koru olimpiāde. Tā notika Rīgā un piepildīja pilsētu ar dziesmu skaņām desmit dienas – no 9. līdz 19. jūlijam. Tajā piedalījās ap 27 000 dalībnieku no 73 pasaules valstīm, kuri veidoja 460 korus. To skaitā bija arī mūsu skolas divi kori – speciāli šim pasākumam izveidotais Jelgavas 4. vidusskolas Bērnu koris un meiteņu koris „Spīgo”. Koriem gatavošanās olimpiādei sākās jau mācību gada laikā. Vasaras sākumā mēģinājumu nebija – tie atsākās tikai 30. jūnijā un turpinājās līdz pat olimpiādes sākumam. Konkursam bija jāsatavo 4 dziesmas. Bērnu kora vadītāji izvēlējās dziesmas dāņu, lietuviešu, latviešu un latīņu valodās. Vissarežģītāk iemācīties bija dziesmu

dāņu valodā, kas arī bija visgrūtākā, tomēr koristiem tas izdevās pat diezgan labi, ja jau mājās atveda zelta medaļu un Čempionu titulu. Divās dziesmās no četrām tika iesaistītas arī kustības, bet tikai vienā dziesmā korim piespēlēja skolotāja D. Rudzīte. Korim tika šūti arī jauni tērpi, tajos, pēc šuvējas teiktā, tika apvienots „tautiskais” ar „moderno”.

Kora dalībniekiem vislielākais uztraukums bija, uzstājoties žūrijas priekšā, kā arī vēlāk, Čempionu koncertā, tomēr vislaimīgākais un negaidītākais bija brīdis Apbalvošanas ceremonijā, kad publiski tika paziņoti rezultāti un koristi uzzināja, ka 23 koru konkurencē ir ieguvuši Čempionu titulu. Pozitīvu emociju pilni jaunie čempioni devās mājās paziņot pārsteidzošo ziņu pārējiem kora dalībniekiem, tāpēc ka ne visi skolēni varēja piektdienas vakarā braukt uz svinīgo ceremoniju.

Pēc lielā titula iegūšanas kori uzaicināja uz vēl pāris neplānotiem koncertiem, bet diriģenti Arta Jurgenovska un Ingus Leilands par to bija priecīgi. Skolēni, protams, gribēja jau atpūsties no koncertiem, taču, ja jādzied, tad jādzied. Vairāk nekā nedēļu ilgo pasākumu katrs dalībnieks pameta ar smaidu sejā un lepnumu par padarīto darbu. Pēc olimpiādes bērnu korim bija milzīgs gandarījums par rezultātu. Visiem skolēniem dalībā šādā pasākumā bija patīkama. Svētku nedēļa atstāja pozitīvu iespaidu uz visiem – atbraukušajiem viesiem, pilsētas iedzīvotājiem un visvairāk, protams, uz olimpiādes dalībniekiem.

Marta Kozlenoka

“Spīgo” Pasaules Koru Olimpiādē 2014

Špikāts

No 9. līdz 19.jūlijam Rīgā norisinājās Pasaules koru olimpiāde. Tas bija viens vareni liels notikums! Arī koris “Spīgo” šajā pasākumā piedalījās un ieguva labus rezultātus.

Nekādas lielās atpūtas mums šovasar nebija. Kamēr citi 4.vidusskolas skolēni gozējās saulītē un atpūtās, mēs visu jūliju pavadījām dziedot. Katru dienu bija mēģinājumi. Bijām ļoti nogurušas, taču ticāmies uz mērķi, jo tas bija svarīgi.

Mēs un dāņu meitenes

Mums PKO sākās nevis 9.jūlijā, bet 7.jūlijā. No rīta kāpām autobusā un devāmies uz Rīgu, jo paralēli ierakstu studijā ierakstījām konkursa repertuāru, kā

arī Raimonda Paula un Ineses Zanderes „Upju dziesmas”. Pēc nogurdinošā ieraksta atkal devāmies uz Jelgavu. Braukšana autobusā nekad nebija garlaicīga. Vienmēr kāds dziedāja, smējās vai vienkārši labi pavadīja laiku. Vakara pusē Latvijā ielidoja dāņu meiteņu koris „AARHUS”. Šīs meitenes mēs uzņēmām savās mājās, un viņas pie mums dzīvoja 3 dienas. Meitenes bija ļoti draudzīgas un jaukas, lai arī viņas bija dažus gadus vecākas par mums. Otrajā dienā meite-

nēm sarīkojām pikniku pils plavā. Par to viņas bija ļoti priecīgas.

Vakarā Sv. Annas baznīcā mums bija koncerts. Tas īpaši ar to, ka sākās 22.00, un tajā piedalījās 4 kori - „Spīgo”,

„AARHUS”, Jelgavas 4.vidusskolas bērnu koris un JVLMA pedagogu nodaļas sieviešu koris. Koncerts bija ļoti jauks. Mums ļoti patika dāņu kora

uzstāšanās.

Viņu koris dziedāja bez diriģentes kā ansamblis, tas mūs iedvesmoja vēl vairāk pilnveidot savas prasmes kolektīvajā muzicēšanā.

PKO atklāšana

9.jūlijā Arēnā Rīga notika PKO atklāšana. Arī mēs tur bijām. Pasākums bija krāšņs, tur bija tik daudz dažādu tautību dziedātāju, bija tik interesanti viņus visus redzēt tepat Rīgā. Visvairāk mums šajā pasākumā patika Intars Busulis, kurš izpildīja dziesmu „My song”.

Starts Jauniešu viendabīgo koru kategorijā

12.jūlijā pamodāmies ar satraukumu par to, kā tad tur īsti būs, vai mums paveiksies vai tomēr nē.. Jau no paša rīta gatavojāmies, salikām tērpus un devāmies uz skolu. Jāpiebilst, ka speciāli PKO mums bija šūti jauni tērpi, lai mēs izskatītos tik labi kā nekad. Pēc neilga laika jau bijām Rīgā, un līdz konkursam bija apmēram stunda. Es ļoti uztraucos, jo man bija ne tikai jādzied, bet arī jāspēlē saksofona solo. Tas bija tiešām traki – stress un atbildība dubultā.

Mums bija ļoti sarežģīta programma, dziedājām pat vienu no pasaulē grūtākajām dziesmām, taču mēs izdarījām tiešām visu, kas bija mūsu spēkos.

14.jūlijs

Šajā dienā notika 2 pasākumi – apbalvošana un koncerts Mežaparkā.

Gaidīt rezultātus nav viegli – trīs visas iespējamās maliņas. Apbalvošana notika Arēnā Rīga. Sadevāmies rokās un gaidījām savu rezultātu. Ieguvām Zelta medaļu. Mazliet bija skumīgi, ka drusciņ pietrūka līdz Čempiona titulam, jo bijām ieguldījušas lielu darbu.

Pēc tam devāmies uz Mežaparku. Paēdām pusdienas, un tad notika mēģinājums vakara koncertam. Nolija ļoti spēcīgs lietus. Dažai labai pat samirka telefons. Neskatoties uz to, koncerts bija ļoti skaists un krāšņs.

Turpinājums 3.lpp.

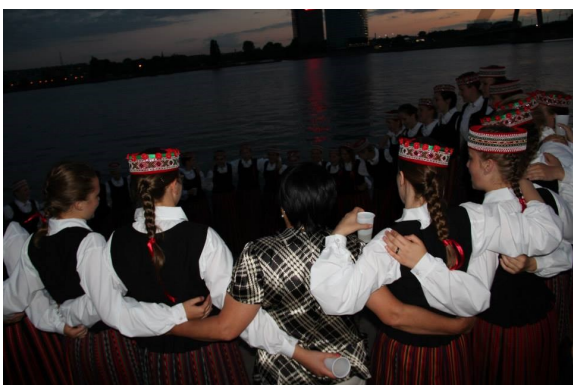
Gājiens

15.jūlijā Vecrīgā norisinājās PKO gājiens. Tajā piedalījāmies arī mēs. Kā vienmēr dziedājām tautasdziesmas un smaidījām apkārtējiem. Daudzi ārzemnieki vēlējās ar mums nofotografēties, jo mums mugurā bija mūsu skaistie tautastērpi.

17.jūlijs – Tautas mūzikas kategorija

Pēc dažu dienu nosacītas atpūtas startējām arī Tautas mūzikas kategorijā, jāpiebilst, ka bijām viens no nedaudziem korie, kuri startēja vairāk nekā vienā kategorijā. Šis bija mūsu lauciņš. Mēs bijām gatavas cīnīties līdz galam un to arī izdarījām. Startējām ļoti labi. Arī žūrijai patika. Mēs mirdzējām – galvās mums bija jauni, unikāli vainadziņi, kājās kārtīgas melnas kurpes, jaunas vestes un jaunas blūzes.

Pēc šī pasākuma devāmies uz Daugavas krastmalu. Mēs visas sastājāmies aplī, smaidījām un dziedājām. Vis-skaistākais brīdis bija, dziedot R.Paula dziesmu „Daugava”. Mēs tiešām sajūtām upes spēku. Apkārt mums stāvēja cilvēki, kuri priecājās un fotografēja dziedošās daiļavas.

Noslēgums

Tautas kategorijā ieguvām Zelta medaļu un 2.vietu kopvērtējumā, par ko arī mazliet sāpēja sirds. Bet tomēr tas ir tik augsts rezultāts, jo tikai ar vienu punktu zaudējām spēcīgajam latviešu korim „Maska”!

Visvairāk priecājamies par bērnu kori,

kuri neticamā kārtā ieguva čempionu titulu!!!!!! Tas bija tiešām liels pārsteigums!

Lai vai kā, esam pateicīgas, ka varējām piedalīties šajā pasākumā. Tas bija viens lielisks piedzīvojums, kuru nekad neaizmirsīsim!

Sallija Kļavkalne

Spīgo PKO 2014

Šogad koris „Spīgo” piedalījās šī gada lielākajā notikumā – Pasaules kora olimpiādē. PKO notika šī gada vasarā 9.-19. jūlijā. Kora meitenes ar Līgu Celmu-Kursieti un Lienu Celmu priekšgalā piedalījās divās kategorijās – Viendabīgo jauniešu kora un Tautas mūzika/Folkloras kategorijā. Abās kategorijās bija ļoti sīva konkurence, bet „Spīgo” bija labi sagatavots. Kategorijā *Viendabīgie jauniešu kori* meitenes godam izcīnīja Zel-

ta medaļu ar 92 punktiem, un tādējādi ieguva trešo labāko rezultātu savā kategorijā. Arī kategorijā Tautas mūzika/Folkloras koris ieguva Zeltu un otro labāko rezultātu ar 91 punktu, kur atpalika no kora „Maska” tikai par vienu punktu.

Viss 2013./2014. gads korim bija ļoti smags, bija ļoti daudz koncertu, pasākumu un brauciens uz

Špikopāts

Beļģiju, bet galvenais notikums, protams, bija Pasaules kora olimpiāde. Mēs zinājām, ka konkurence būs liela, jo tie taču ir Pasaules labākie kori, bet, kad uzzinājām, ka Viendabīgo jauniešu kategorijā būs jāsasacnšas ar 35 korie, mute palika vaļā. Pirmajā konkursā, kad stāvējām un gaidījām savu uzncienu, uztraukums bija milzīgs. Nodziedot bija ļoti laba un pacilāta sajūta par izdarīto. Par otro konkursu personīgi man bija vislielākais uztraukums, jo vienā no dziesmām „Rotā” bija jādzied solo. Kad biju izgājusi visam korim priekšā un sāku dziedāt, pirmā doma bija neko nesajaukt, jo koris uz tevi palaujas. Vienā no pantiņiem man mazliet aizķērās balss, bet tā jau viss bija labi. Kad uzzinājām rezultātus, es biju neizsakāmi priecīga, jo par dziesmu „Rotā” bija vislabākais rezultāts. Pasaules kora olimpiādē ieguva jaunu pieredzi, jaunas sajūtas, un man bija prieks to visu pieredzēt kopā tieši ar kori „Spīgo”.

Ieva Strauta

Vasarā Pasaules Koru Olimpiādē mūsu skolu, pilsētu un valsti pārstāvēja divi kolektīvi – koris „Spīgo” un „Jelgavas 4. Vidusskolas bērnu koris”.

„Jelgavas 4. vidusskolas bērnu koris” savā kategorijā ieguva čempionu titulu. Čempionu kora diriģente Arta Jurgenovska atzīst, ka ideja par Jelgavas 4. vidusskolas bērnu kora izveidi pieder Līgai Celmai-Kursietei. Viņa ieteica šo ideju, jo vēlējās izmēģināt jau agrāk Jelgavas 4. vidusskolā piekopto kora kārtību, kad nebija atsevišķi zēnu vai meiteņu koris, bet gan kopīgs bērnu koris.

„Uz koru konkursu gājām ar sajūtu, ka paši esam visu izdarījuši labi, man nebija priekšstata, kā mēs varētu izskatīties pasaules kontekstā, bet gājām ar tīru sirdsapziņu – ka izdarīsi labāko, ko spējam,” stāsta A. Jurgenovska, „rezultātu paziņošana bija satraucoša, kad visus sauc un sauc (no zemākiem rezultātiem uz augstākiem), tad tuvojamies jau tai augšai, un esam priecīgas, ka mūs nenosauca. Un tad, kad parādās uz ekrāna čempionu zīme, un mēs vēl neesam nosaukti, tad vienā sekundes simtdaļā prātā izskrien visādas domas, piemēram, ka mēs esam tik slikti bijuši, ka mūs nemaz priekšā nesauks, ka mums iedos diplomu kaut kur aizkulisēs, bet tad nosauca mūs, ķermeni caurstrāvo „skudriņas”, un mēs esam čempioni!”

Diemžēl jāsaņem, ka šis bērnu koris savu darbību neturpinās, jo šogad būs skolēnu Dziesmu svētki, kur zēniem ir savs repertuārs, un meitenēm savs.

Koris „Spīgo” pasaules kora olimpiādē ieguva divas zelta medaļas - viendabīgo jauniešu kora grupā un tautas mūzikas grupā.

Kora dziedātāja Sallija Kļavkalne atzīst, ka sagatavošanās process olimpiādei bija diezgan grūts, bet nepieciešams, lai koris gūtu atzīstamus panākumus. Dodoties uz konkursu, Salliju pārņēma liels satraukums, jo viņai bija jāspēlē saksofona solo, bet viss izdevās lieliski.

Kora dalībniece Katrīna Kreile stāsta, ka rezultātu paziņošanas laikā bijusi kopā ar Salliju un citām kora dalībniecēm Salacgrīvā, kur apbalvošanas ceremonijai sekojušas līdzīgi caur telefonu, kas bija ļoti interesanti un satraucoši – dzirdēt visas emocijas „dzīvajā”. Sallija piebilst, ka ir nedaudz žēl, ka koris bija tik tuvu čempiona titulam, tik ļoti maz pietrūka, tomēr koris izdarīja visu labāko, ko spēja.

Vislielākais šo sasniegumu nopelns, protams, ir kora diriģentiem - Līgai Celmai-Kursietei, Lienai Celmai, Artai Jurgenovskai, Ingum Leilandam un koncertmeistarei Daigai Rudzītei.

Pasaules kora olimpiāde ir internacionāli svētki, kad cilvēkus vieno mūzika un dziesma, kad ārējam izskatam, valodai, kultūrai vai politikai nav nozīmes, galvenā ir dvēsele mūzikā. **Paldies mūsu mūzikas skolotājiem, kas māca mums mūzikas dvēseli apjaust un iemīlēt!**

Dagne Galvanovska

Karnevāla gājiens "Gribu iet uz bibliotēku"

Šā gada 8.septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas rīkotā pasākuma ietvaros notika karnevāla gājiens "Gribu iet uz bibliotēku". Šajā pasākumā piedalījās aptuveni 1500 bērnu no visas Latvijas, kas orķestra pavadībā devās no Rātslaukuma pāri Akmens tiltam uz Latvijas Nacionālo bibliotēku.

Bērni bija tērpušies dažādos pašu veidotos karnevāla tērpos. Katrs, protams, izvēlējās savu mīļāko pasaku tēlu un lieliski to arī atveidoja savā kostīmā. Jāsaka, ka lielākā daļa meiteņu tomēr bija ģērbušās kā princeses, Sniegbaltītes un arī raganas, savukārt puīši deva priekšroku tādiem pasaku tēliem kā - Kraukšķītis, Sprīdītis utt. .

Pasākuma norises laikā bērniem bija iespēja demonstrēt savus izveidotos kostīmus par mīļāko grāmatas tēmu, kā arī iesaistīties dažādās aktivitātes. Bērnu priecēja dažādas spēles, radošās darbnīcas un arī citas aktivitātes, ko piedāvāja pasākuma organizētāji.

Un, protams, pēc labi padarītiem darbiem, kā arī pavadīta laika, bērnus priecēja "Dzelzs Vilka Jauno Jāņu Orķestris".

Monta Brauere

Bija ļoti karsta diena, daudz bērni, priecīgi smaidīja un gai-

dīja pasaku karali. Mēs devāmies pāri tiltam uz stikla kalnu (Gaismas pili), lai atbrīvotu kalnu un atmodinātu Saulcerīti. Pie

stikla kalna mūs sagaidīja septiņi Kraukļi, kuri mūs nelaida klāt Saulcerītei, bet tad mēs sākām krāsot kraukļus baltus un tie pārvērtās balti un labi! Bija ļoti daudz bērnu, dažnedažādos tērpos un kostīmos. Tad mēs gājām iekšā stikla kalnā un apskatījām visu bibliotēku. 1 stāvā notika dažādi pasākumi. (Lasīšanas, minēšanas u.t.t.) Pašās beigās uz skatuves uzstājās grupa Dzelzs Vilks. Bija jautri, interesanti un ļoti oriģināli.

Artis Ozols

Brēmene 2014

Špikopāts

Kad rudens beigās mums abiem- Anetei un Viesturam- vācu valodas skolotāja Ļ.Vladimirova piedāvāja unikālu iespēju doties vasarā uz nometni, kas veltīta 2.pasaules kara upuriem un to kapavieta kopšanai Vācijā, Brēmenē, gandrīz nedomājot abi piekritām. Šāda iespēja bija tikai 2 skolēniem no visas Jelgavas. Protams, emociju iespaidā nepievērsām uzmanību dažādām niansēm un šķēršļiem, kas stāties mūsu ceļā, lai realizētu

savu ceļojumu.

Nometnē kopā bijām 30 dalībnieki un 5 vadītāji. 13 dažādu valstu pārstāvji. 15 dienas, kuru laikā paspējām iepazīt katru cilvēku un viņu valstu kultūru. Šī nometne bija unikāla ar to, ka organizatori

katrs bija no dažādām valstīm un pirmo reizi satikās tikai nometnē.

Pirmajā dienā visi pamazām ierodas nometnē. Mēs ieradāmies vieni no pirmajiem, jo Brēmenē ielidojām 27.jūlijā, kad jau paspējām apskatīt vecpilsētu un iegūt pirmos iespaidus par skaisto pilsētu. Visa diena tika pavadīta, iepazīstot jaunus draugus, ar ko turpmāk tiks pavadītas 15 dienas. Vakarā, kad visi bija saradušies, tikām iepazīstināti ar nometnes programmu. Spēlējām dažādas iepazīšanās spēles, lai satuvinātos. Sākumā gan kopā turējās cilvēki, kas runāja vienā valodā, tomēr jau pēc šīm spēlēm, izveidotās kompānijas mainījās. Tā nu mēs ieguvām draugus no Itālijas, Rumānijas, Francijas un pat Turcijas.

Katrs rīts tika iesākts ar iesildošu spēli, tādējādi mūs pamodinot un dodot enerģiju visai dienai. Turpmākās dienas tika pavadītas, strādājot kapos, tos kopjot. Dienas otrajā pusē mums tika organizētas ekskursijas, tomēr lielākā daļa bija brīvais laiks. To nu katrs varēja izmantot pēc sirds patikas. Mēs parasti devāmies uz Brēmenes vecpilsētu, lai iepirktos, vai palikām nometnes telpās. Netālu bija arī ezers, pie kura varējām iet sauloties un spēlēt volejbolu.

Nometnes ietvaros tika organizētas tikšanās ar cilvēkiem, kas ir piedalījušies karā un dalījās ar savām atmiņām, iespaidiem un pārdzīvojumiem. Tas bija ļoti emocionāli, jo satikt šādus cilvēkus otrreiz dzīvē diez vai būs iespējams. Nākamajā dienā norisinājās atceres pasākums, kurā mēs izspēlējām nelielu etiādi un dziedājām. Tas atnākušajos izraisīja neviltotas emocijas, kas bija lielākais ieguvums šajā pasākumā.

4.augusts Viestura sirdī paliks kā īpaša diena. Viņš pirmo reizi varēja iejusties televīzijas šova vadītāja lomā un filmēties. Katram dalībniekam bija sava grupa, ar kuru kopīgi bija jāveido videomateriāls par kādu no dotajām tēmām saistībā ar bērnu izmantošanu karā. Lai arī šī tēma ir diez gan skarba un sērīga, ikviens spēja atrast interesantu pieeju, lai iepazīstinātu ar to pārējos. Interesantākais jau, protams, palika aizkadros, taču mūsu izveidotā filma jeb šovs būs pieejams kā videomateriāls skolām.

Mums bija arī vienreizēja iespēja paviesoties Brēmenes Parlamentā, apskatīt to un draudzīgā gaisotnē parunāt ar domes priekšsēdētāju. Šajā dienā bija arī nakts ekskursija pa vec-

pilsētu gida pavadībā, kas izrādījās ļoti atraktīvs vācungskungs.

Svētdienu mēs sagaidījām ar tauriņiem vēderā. Šī bija diena, kad mūs uzņēma viesģimenes. Katra no ģimenēm bija saplānojusi īpašu programmu, lai izklaidētu mūs. Tomēr ne visiem pietika vietas ģimenēs, tāpēc pārējie devās uz futbola svētkiem Brēmenes centrā, pusdienas un boulinga apmeklējums. Ikviens bija apmierināts un sasmēlies pozitīvas emocijas atlikušajam laikam.

Ļoti nozīmīgs pasākums bija „Red Hand” diena, kuras mērķis ir iestāties pret bēr-

nu izmantošanu karā. Ikviens garāmgājējs tika aicināts iemērkēt plaukstu sarkanā krāsā un viedot plauksta nospiedumu uz papīra. Iegūtie nospiedumi tiek sūtīti uz parlamentu, lai tālāk šī problēma tiktu risināta tur.

Ikkatru vakaru mums bija jautras pasēdēšanas biljarda zālē, kas mūs visus tikai satuvināja. Tomēr kā lielākais un atmiņā paliekošākais bija ugunskurs, pie kura pavadījām visu nakti līdz pat saullēktam. Cepām šašliku, desiņas, dziedājām un ļoti labi pavadījām laiku visi kopā. Paši uzrīkojām savas olimpiskās spēles, kas izvērtās ļoti jautrs pasākums visas dienas garumā.

Kā viens no pēdējiem pasākumiem bija Draudzības vakars ar cilvēkiem, kas ir iesaistīti šīs nometnes organizēšanā un palīdz to rīkot. Bijām sagatavojuši programmu visam vakaram ar dažādiem priekšnesumiem, runām un dziesmām. Pēc viesu aiziešanas uzrīkojām savu deju vakaru līdz pat rīta gaismai, kurā daži atklāja sevī apslēpto dejotāja un dziedātāja talantu. Pašā pēdējā dienā tika rīkota grandioza atvadu ballīte, kas paliks atmiņā vēl ilgi ikkatram kā sirsnīga un pozitīvisma piepildīta nakts.

Visskumjākā, protams, bija pēdējā diena, kad nācās atvadīties no visiem. Tā kā mūsu lidmašīna bija tikai nākamajā dienā, bija iespēja vēlreiz apskatīt pilsētu un gremdēties atmiņās par piedzīvoto. Vēl aizvien uzturam kontaktus ar mūsu draugiem, kopīgi plānojam nākamās vasaras galamērķi nometnei, lai dotos tur kopā un atkal satiktos.

Kā galvenais ieguvums noteikti ir viedokļa maiņa par 2.pasaules karu, kas nu ir kļuvis plašāks un objektīvāks, jauni draugi un kontakti visā Eiropā. Jāsaka vēlreiz liels paldies Jelgavas Pilsētas Izglītības Pārvaldei, mūsu vācu valodas skolotājai Ļ.Vladimirovai un mūsu vecākiem, bez kuru palīdzības un atbalsta šis lielais piedzīvojums nebūtu iedomājams!

Anete Ļaksa un Viesturs Izkalns

Skolotāji– darba jubilāri

Špikopāts

Šogad mūsu skolā bija vairāki darba jubilāri, kurus devāmies intervēt– Ingrīda Ilmane, Inta Zubova, Indra Šteina un Harijs Laudinskis.

Kas Jums savā profesijā patīk visvairāk?

I.Ilmane: Darbs ar bērniem.

I.Zubova: Katra diena ir citādāka, neparedzama. Līdz ar to, dzīve interesantāka.

H.Laudinskis: Iemācīt skolēnam kaut ko jaunu. Patīkami redzēt vēlāk pieaugušos vīrus, darot darbu, ko esmu iemācījis.

I.Šteina: Patīk, ja varu būt noderīga; ja varu dalīties pieredzē; ja atrodu kopēju valodu; ja varu ieinteresēt, dot zināšanas. Patīk klases bērnu mazie, mīlie pārsteigumiņi.

Kāpēc Jūs izvēlējāties tieši šo profesiju?

I.Ilmane: Patika skolotāja darbs. Sākumā mācīju lelles, tad draugus un kaimiņus– spēļu biedrus.

I.Zubova: Ļoti patika Liepāja, pilsēta, kurā arī izvēlējos studēt. Tā kā tajā laikā neko citu Liepājas augstskolā apgūt nevarēju, apguvu skolotāja profesiju.

H.Laudinskis: Liktenis izspēlēja savu gājienu. Laikam tā lemts.

I.Šteina: Ļoti agri iemācījos lasīt un rēķināt. Kamēr vecāki bija darbā un vecākā māsa skolā, mājās biju viena. Neviena netraucēta, ņēmu māsas grāmatas un mācījos rakstīt. Jau toreiz, 5-6 gadu vecumā, mācīju lelles. Biju pat iekārtojusi klases žurnālu– rūtiņu burtnīcu - kurā liku atzīmes. Neticami, bet vēl aizvien atceros, ka “skolēniem” bija nereāli vārdi, kurus pati izdomāju. Protams, viena “skolniece” bija teicamniece, bet otra – Aita Kažoka– nesekmīgā. Vēlāk vidusskolas gados teicu: “Nemūžam nestrādāšu skolā!” Tomēr pati dzīve pavisam nejauši un nemanāmi mani ieveda izglītības jomā. Acīmredzot– zvaigznēs viss ierakstīts.

Kas ir negatīvais šajā darbā?

I.Ilmane: Ne vienmēr esmu apmierināta ar gala rezultātu.

I.Zubova: Tas, ka sabiedrība uzskata, ka skolotājam jāstrādā 24 stundas dienā naktī.

H.Laudinskis: Valsts negrib vai nevar materiāli novērtēt skolotāja darbu. Kāpēc tad man vajadzēja iegūt divas augstākās izglītības?

I.Šteina: Vistrakākais ir tas, ka katrs, kam nav slinkums, saskata par neesošu skabargu skolotāja acī, kamēr savējā pat baļķi neredz. Kā arī tas, ka darbadienas beigās nevaru aizvērt durvis un teikt: “Viss, darbadiena beigusies.”

Vai Jums patīk darba kolektīvs?

I.Ilmane: Jā!

I.Zubova: Jā, īpaši matemātiķi mūsu skolā ir forši cilvēki! Ar pārējiem nav tik cieša sadarbība, bet varu apgalvot, ka visi ir jauki cilvēki. Esam tuvu 100 pedagogiem, grūti visus iepazīt, lai spriestu plašāk.

H.Laudinskis: Protams, patīk!

I.Šteina: Tik lielā skolā visus kolēģus nepazīstu. Bet mūsu kolektīvs ir vislabākais, visatsaucīgākais, vissaprotošākais, vissirsnīgākais, vis-, vis-, vis- ! Paldies visiem!

Kāds ir bijis interesantākais notikums, strādājot skolā?

I.Ilmane: To ir tik daudz, ka nespēju izvēlēties vienu konkrētu.

I.Zubova: Ļoti patīk ekskursiju tradīcija Skolotāju dienā; burvīgie Ziemassvētku koncerti.

H.Laudinskis: Atmiņā īpaši palicis notikums, kad 80.gados skolā sāka darboties kuģu modelēšanas pulciņš. Zēni stāvēja rindā, gaidot brīvas vietas klāsē. Šodien ko tādu notiekam būtu pat grūti iedomāties.

I.Šteina: Noteikti tie ir Ziemassvētku pasākumi un Skolotāju dienas izbraucieni, klases ballītes. Spilgtākais notikums ir no kādas manas dzimšanas dienas, kurā kolēģes sagādāja neaprakstāmus pārsteigumus. Taču tie ir privāti.

Ko Jūs vēlētos mainīt skolas ikdienā?

I.Ilmane: Neko, viss ir kārtībā.

I.Zubova: Vēlētos saīsināt starpbrīžus, tādējādi saīsinot skolēniem paredzīto laiku skolā, atliktu vairāk brīvā laika.

H.Laudinskis: Dienas vidū pagarināt starpbrīžu laiku.

I.Šteina: Labprāt neuzdotu skolēniem mājasdarbus. Kā arī gribētu, lai skola ir prestiža vieta, uz kuru visi ietu ar prieku.

Vai esat apmierināts ar darba izvēli?

I.Ilmane: Viennozīmīgi– esmu!

I.Zubova: Jā, nekad nav garlaicīgi!

H.Laudinskis: Jā, esmu.

I.Šteina: Mans darbs ir mans hobijs, un par to pat nedaudz maksā!

Vai Jūs kādreiz esat domājis par profesijas maiņu?

I.Ilmane: Nē, tāda doma prātā nav nākusi.

I.Zubova: Jā, tādi brīži uznāk ik pa laikam.

H.Laudinskis: Esmu, bet apzinos, ka nevarēšu to izdarīt.

I.Šteina: Jā, esmu. Tad, kad ir kāds sarūgtinājums, kāds “uzbrauciens” nevietā; arī tad, kad šķiet– tie darbi un burtnīcas nekad nebeigsies. Tad domāju– jāmaina profesija! Bet– ko darīt, ka saproti, ka tieši šis ir darbs, kurš man patīk!

Dace Asme un Anete Ļaksa

Skolotāji – dzīves jubilāri

Špikopāts

Katram no mums dzimšanas diena ir īpaša. Mēs paliekam par gadu vecāki un pieredzējušāki. Arī skolotājām dzimšanas dienas ir dienas, kad viņas atceras par saviem bērnības nedarbiem un piedzīvojumiem.

Kad bibliotekārei Intai pajautāju par viņas spilgtāko bērnības nedarbu, viņa man sāka ļoti aizrautīgi stāstīt „Man bija septiņi vai astoņi gadi. Kuldīgā, manos laukos mēs uz Ziemassvētkiem kūpinājām desas. Lai tiktu pie desām bija jāgaida līdz vakaram, kad visi sēžas pie galda, bet viņas smaržoja tik labi, ka līdz vakaram nevarēju nociesties. Būdama maza meitene, es nevarēju plātnes ar desām aizsniegt, tādēļ paņēmu kapli vai grābekli un centos vienu dabūt nost. Bet, protams, nokrita nevis tikai viena, bet gan visas desas. Desas iekrita ugunī un sadega. Vēlāk sadegušās desas apraku sniegā. Kad viss nāca gaismā, protams, dabūju brāzienu. Vēl šodien man radinieki mēdz atgādināt par “Ziemassvētkiem bez desām.””

Bet ne visas skolotājas bijušas palaidnīgas bērnībā. Skolotāja Tatjana Beinaroviča bērnībā bijusi ļoti apzinīga, tādēļ nekādus nedarbus nav darījusi.

Svētkos, mēs vienmēr dzirdam daudz jauku vārdu un vēlējumu no citiem. Arī mūsu skolas skolotāji un skolēni novēl jubilārēm visu to labāko.

Skolotāja Sanita Baltiņa novēl skolotājai Maijai Švarcbahai nezaudēt savu pamatīgumu un dziļumu it visā.

Skolotāja Ieva Atvase novēl bibliotekārei Intai

„Lai Tev vienmēr jautra oma,
Priecīgs prāts un gudra doma!
Lai Tev vienmēr pietiek spara
Darīt to, ko jāpadara!”

„Intiņ, novēlu saglabāt mirdzumu acīs un spēju saskatīt priekpilnus brīnumus ikdienā!”

novēl

„Prieku, laimi spaiņiem smelt,
Naudu lieliem maisiem velt.
Veselību saglabāt,
Visas bēdas sabradāt!”

9.b klases skolniece Ieva Strauta par skolotāju Lienu Celmu izsakās šādi: „Skolotāja Celma ir ļoti izcila mūzikas skolotāja. Viņa ir cilvēks kas kora un mūzikas labā darīs visu. Viņai ir ļoti liels gribasspēks. Pat tad, kad veselība pieklibo, Celma ir skolotāja, kas neizlaidīs mūzikas stundas, bet nāks uz skolu un visu savu enerģiju atdos mācot mums intervālus, akordus, utt. Es viņai novēlu veselību un lai izdodas viss, kas iecerēts.”

Sveicēju pulkam pievienojas arī 8.b. klases skolniece, Diāna Rijpure skolotājai Ingai Lankenfeldei novēlot šādus vārdus

“Veselību stipru,
Allaž gaitu ņipru,
Brīnišķīgu omu,
Tūkstoš labu domu!
Garlaicību nepazīt,
Visus darbus padarīt.
Izkļaidēties arī prast,
Visur dzīvē prieku rast!”

“Paldies ka esat ar mums un mūs mācāt. Novēlu jums pacietību un izturību!”

Bet 9.b klases skolniece Dace Asme par skolotāju Margitu Galiņu izsakās šādi

“Viņa ir izdarīga, apzinīga. Ļoti laipna un pieklājīga. Kad kaut kas nav izdarīts vai iemācīts mājās, viņa ir arī saprotoša. Es viņai novēlu labus un cītīgus skolniekus, izturību un mīlēt to, ko viņa dara!”

Santa Skadmane

Skolotāju diena

Šogad Skolotāju diena 25.septembrī Jelgavas 4. vidusskolā tika atzīmēta ar īpašu tēmu – Koru kari. Tajos piedalījās Burkānu oranžais, Tomātu sarkanais un Salātlapu zaļais koris. Katrs no tiem bija rūpīgi izstrādājuši savu priekšnesumu, ko vērtēja žūrija – direktors Agris Celms, Elizabete Pavlovska un diriģents Jānis Diriģents jeb Ingus Leilands. Kā jau katrus gadu, arī šoreiz netrūka kuri- ozi atgadījumi. Apkārt valdīja pozitīvas emocijas un smieklī, kas šo dienu padarīja atmiņā paliekošu ikvienam dalībniekam un skatītājam.

Neiztrūkstoša Skolotāju dienas svinību sastāvdaļa bija arī Pūces balvas pasniegšana. Šogad nominētas tika 13 skolotājas.

Ilze Lillā – nominē 2. b klase kā Mīļāko skolotāju. Kad skolotāja klasē nāk, visapkārt gaismā spīdēt sāk.

Indra Šteina – nominē 4.c klase kā Gudrāko skolotāju - Mīļa, stingra, bet galvenais, ka labi iemāca.

Sarmīte Polfandere – nominē 3.b klase kā klases māmiņu - Mūsu skolotāja ir pelnījusi ne tikai pūces balvu, bet arī pūces ordeni

Ritma Tautere – nominē 2.a klase kā vissuperīgāko skolotāju – Viņa prot stāstīt foršu jokus!

Māra Paspārne – nominē 4.b klase kā vismīļāko skolotāju - Lielu darbu esat ieguldījusi, lai iemācītu reizināt, kā arī iespiedīsties atmiņā uz visu atlikušo mūžu.

Inese Saulīte – nominē 4.d klase kā Labāko skolotāju pasaulē. Mīļa, skaista, gudra, jauka, izglītota.

Antra Zondaka – nominē 5.a klase kā Izpalīdzīgāko skolotāju. Paldies, ka palīdzējāt šajos četros gados.

Renāte Bogdanova – nominē 7.b klase kā Vislieliskāko skolotāju. Jūs kā podiņš, mēs kā vāciņš, jūs kā roka, mēs jūsu cimdīņš.

Inita Zariņa – nominē 5. c klase kā bērņus piesaistošākā skolotāja - Viņa ir kā zariņš, kas vienmēr atbalstīs un mēs kā lapiņas, kas pieķērušās viņai klāt.

Ilze Klāva – nominē 6.b klase kā skolotāja „Briesmonītis” - Bieži mēdz lidot uz slotas, kas skolēniem mēdz šķīst dīvaini un izpilda bargus soda mērus, piemēram liek vingrot un pīt bizes.

Ilze Liepiņa – 10. a klase nominē kā Nerātnā Ilze - Nerātnā Ilze nav ideāla, kā jau mēs visi, bet viņa vienmēr mums būs piemērs, kam līdzināties.

Ingrīda Drēska – 12. a klase nominē kā Gādīgāko, mīļāko super-skolotāju - Visforšākā, pacietīgākā, mīļākā un labākā audzumamma.

Un ir vēl viena skolotāja, kura ir ļoti īpaša, jo viņai ir divas nominācijas. Un tā ir skolotāja **Ieva Atvase** – 11. b klase nominē kā sirsnīgāko skolotāju - Mēs sakām paldies par stundām, ko pavadījāt izprotot Edžus un visu pārējo rokrakstus mūsu domrakstos.

Un 8. b klase skolotāju nominē kā FBI skolotāju - Viņa vienmēr uzzina atzīmes pirms mums pašiem, kā arī ar savām telepātijas spējām nosaka kādus sū*** esam savārījuši..

Pēc Koru kariem skolotāji devās ikgadējā ekskursijā, kas šoreiz viņus aizveda uz Likteņdārzu. Tajā par godu skoas 70 gadu jubilejai, ko svinēsim martā, tika iestādīts koks, kā paliekoša vērtība no visa mūsu plašā skolotāju kolektīva.

Anete Ļaksa

7.-12. KLAŠU MEITEŅU KORIS "SPĪGO"

Nodarbības
Pirmdiena
Trešdiena
17.00-21.00
koncertzāle

Diriģentes
Līga Celma-Kursiete, Liena Celma, Krista Lūsiņa

2.-3. klašu meiteņu koris "Spīgmeitiņas"

Nodarbības
Otrdiena
8.15-8.55
Piektdiena
8.15-8.55
koncertzāle

Diriģentes
Krista Lūsiņa, Arta Jurgenovska

6.-12. klašu pūtēju orķestris "Rota"

Nodarbības
Otrdiena
7.20-8.55
Ceturtdiena
18.00-20.00
koncertzāle

Diriģents
Agris Celms

6.-12. klašu Defile

Nodarbības
Ceturtdiena
16.40 – 18.00
sporta zāle

Vadītāja
Siāra Vīgante

4.-8. klašu Mazais pūtēju orķestris

Nodarbības
Pirmdiena
13.50-15.15
Piektdiena
13.50-16.00
82.kab.

Vadītājs
Oskars Celms

4.-8. klašu meiteņu koris "Spīgo studija"

Nodarbības
Otrdiena
8.15-8.55
Trešdiena
13.00-14.30
Piektdiena
8.15-8.55
122.kab,
koncertzāle

Diriģente
Arta Jurgenovska

2.-7. klašu zēnu koris "Spīguņi"

Nodarbības
Otrdiena
8.15-8.55
Trešdiena
13.00-13.40
Piektdiena
8.15-8.55
123.kab,

Diriģenti
Ingus Leilands, Irina Osipova

7.-12. klašu vīru koris "Kārkli pelēkie zied"

Nodarbības
Ceturtdiena
7.20-8.55
koncertzāle

Diriģents
Ingus Leilands

4.-12. klašu Vokālā studija

Nodarbības
Pirmdiena
15.20-16.45
Trešdiena
4.-5.klase
15.20-16.40
6.-12.klase
15.20-17.20
122.,123.kab.

Vadītājas
Liena Celma, Arta Jurgenovska

Sarīkojumu dejas (1. klasēm)

Nodarbības
Otrdiena
8.15 - 8.55 1.d
9.05 - 9.45 1.c
9.55 - 10.35 1.e
12.05 - 12.45 1.a
13.00-13.40 1.b
Aktu zāle

Vadītājs
Gatis Lambergs

Interesešu izglītība Jelgavas 4. vidusskolā

Špikopāts

RADOŠĀ DARBŅĪCA (2.- 9. KLASE)

Vadītāja
Ilze Liepiņa

Nodarbības
Trešdiena
12.05-12.45 (2.-3.kl.), 13.50-14.30 (4.kl.),
14.30-16.00 (5.-9.kl.) 206.kab.

Minibasketbols (1.- 2. klase)

Vadītāji
Uģis Ozols, Gundega Vaščenko

Nodarbības

1.klase
Pirmdiena
14.35-15.55
Ceturtdiena
13.50-15.10
sporta zāle

2.klase
Pirmdiena
13.50-15.10
Trešdiena
13.00-14.20
Ceturtdiena
13.50-15.10
ZOC

Vingrošana (1.- 2. klase)

jauna programma

Vadītāja
Evelīna Mizūne

Nodarbības

Pirmdiena
Trešdiena
13.00-13.40
sporta zāle

Florbols (3.- 4. klase / 5.-8. klase)

Vadītāji
Natalja Gorškova, Uģis Ozols

Nodarbības

3.-4. kl.
Otrdiena
13.50-14.30
Trešdiena
13.50-14.30

5.-8.kl.
Piektdiena
14.35-15.55
sporta zāle

Award (7.- 12. klase)

Starptautiskā Edinburgas hercoga
pašaudzināšanas programma jauniešiem

Programmā ir 3 sasniedzamie līmeņi:

BRONZAS (14 gadiem un vecākiem)

SUDRABA (15 gadiem un vecākiem)

ZELTA (16 gadiem un vecākiem)

Vadītāja
Aija Pridāne

Nodarbības
Pirmdiena
15.20-16.00, 11.kab.

Vides draugi (5.- 6. klase)

Vadītāja
Lauma Kļaviņa

Nodarbības
Otrdiena

14.35-16.00, 42.kab.

Vides problēmas pasaulē kļūst arvien aktuālākas, tādēļ šī programma ļaus skolēniem iepazīties ar vidi, tās problēmām, ilgspējības principu, kas iedzīvinās skolēnos draudzīgu attieksmi pret vidi.

Dator Dizains (7.- 10. klase)

Vadītāja
Ilze Liepiņa

Nodarbības
Pirmdiena

14.35-16.00, 206.kab.

Līdz ar informācijas tehnoloģiju attīstību arvien vairāk skolēnu savu māksliniecisko ideju realizēšanā vēlas izmantot datorgrafikas iespējas. Apgūstot datorizāina pamatus, skolēniem paveras iespējas nemīgtai pašizausmei, jo notiek nepārtraukta tehnoloģiju attīstība.

Vides draugi (5.- 6. klase)

Vadītāja
Lauma Kļaviņa

Nodarbības
Otrdiena

14.35-16.00, 42.kab.

Vides problēmas pasaulē kļūst arvien aktuālākas, tādēļ šī programma ļaus skolēniem iepazīties ar vidi, tās problēmām, ilgspējības principu, kas iedzīvinās skolēnos draudzīgu attieksmi pret vidi.

Debašu klubs "Argumenti" (9.- 12. klase)

Vadītāja Elizabete Pavlovska

Nodarbības
Trešdiena

14.35-16.00, lekciju zāle

Žurnālistika skolas avīze "Špikopāts" (9.- 12. klase)

Vadītāja Ilze Liepiņa

Nodarbības

Piektdiena
13.00- 15.15
61.kab.